

A zsarolás bűncselekménye szempontjából természetes egység, ha a vádlott több ízben fenyegeti meg a sértettet annak érdekében, hogy a követelt pénzüsszeget megkapja vagy a sértett több részletben teljesíti a követelést.

Eredmény-bűncselekmény esetén a folytatólagos egység megállapítása kizárt, ha az elkövetési magatartás többszöri megvalósítása ugyanazon eredmény előidézése érdekében történik [Btk. 6. § (2) bek., 367. §].

- [1] A járásbíróóság 2014. április 3. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett zsarolás bűntettében [Btk. 367. § (1) bek., 367. § (2) bek. b) pont]. Ezért 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte és megállapította, hogy a vádlott legkorábban a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Mellékbüntetésül 4 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. A vádlottat 100 000 forint vagyonelkobzás megfizetésére kötelezte.
- [2] A törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2014. november 21. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerős ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a bűncselekmény minősítéséből a folytatólagos elkövetést mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [3] Az elsőfokú ítélettel megállapított tényállás lényege a következő.
- [4] A vádlott és M. T. sértett évek óta jól ismerték egymást, M. T. sértett, mint autószerelő több alkalommal javította a vádlott tulajdonát képező személygépkocsikat. A sértett 2011 nyarán ittás állapotban a b.-i eszpresszóban nézeteltérésbe került f.-i ismerőseivel, akik őt és barátját megpofozták. M. T. ekkor ijedtében, illetve hogy a további bántalmazást megelőzze, mobiltelefonján úgy tett, mintha felhívna a vádlottat és tőle segítséget kérne. A sértett részéről

tényleges telefonhívásra nem került sor, azonban az f.-i ismerősei a telefonhívás hallatára a további bántalmazással felhagytak.

- [5] A vádlott az eset után pár héttel, 2011 nyarán ismerősöktől tudomást szerzett arról, hogy M. T. a b.-i presszóban nézeteltérése rendezése érdekében reá hivatkozott. A vádlott telefonon felhívta a sértettet és találkozót beszélt meg vele. A személyes találkozáskor közölte a sértettel, hogy rossz néven veszi, hogy támadóival szemben rá hivatkozott, ebből neki baja származhat, jó hírét sérti a sértett magatartása. Bár M. T. tényleges védelmet nem kért a vádlottól, a vádlott a nem létező védelemért védelmi pénz jogcímén 100 000 forintot követelt a sértettől, melynek teljesítésére a következő nap 12.00 óráig adott határidőt. M. T. sértett a követeléstől nem zárkózott el, de anyagi helyzete miatt egy-két hétig fizetni nem tudott. A vádlott ezért két hét elteltével folyamatosan telefonon hívta a sértettet, akit ezután már veréssel fenyegetett, amennyiben a követelt pénzt nem adja át. M. T. sértett a terhelt fenyegetését komolyan vette, ezért félelmében részben a visszatérő telefonhívások, részint a fenyegetések hatására úgy döntött, hogy fizet a vádlott részére. Ezt követően 2010 nyarán - pontosan meg nem határozható időpontban - a vádlott és a sértett N.-ben találkoztak, a sértett a vádlottnak készpénzben átadott 30 000 forintot. A vádlott, mind a személyes találkozáskor, mind telefonbeszélgetések alkalmával figyelmeztette a sértettet, hogy a teljes összeget ki kell fizetnie, különben „agyonveri” vagy elküldi hozzá két emberét. A vádlott a sértettet a pénz behajtása érdekében egy alkalommal munkahelyén is felkereste és veréssel fenyegette, amennyiben a sértett a követelt összeget nem teljesíti.

- [6] M. T. sértett a vádlott fenyegetése hatására rossz idegállapotba került, nyugtatót szedett. A zaklatások és

telefonhívások hatására az első pénzáadás után egy alkalommal 2011. augusztus 2. napján 30 000 forintot, majd ezt követően hamarosan készpénzben ismét 40 000 forintot adott a vádlottnak. Egyik átadásról sem készült okirat.

- [7] M. T. sértett a vádlottól tényleges védelmet nem kért, részére a vádlott ilyen jellegű tevékenységet nem biztosított.
- [8] A vádlott azzal, hogy jogtalan haszonszerzés végett M. T. sértettet élet és testi épség elleni fenyegetéssel készpénz átadására kényszerítette, összesen 100 000 forint kárt okozott, mely nem térült meg.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést. A védő az elsőfokú bíróság ténymegállapító tevékenységét kifogásolta és hivatkozott arra, hogy a sértett túlzott alkoholfogyasztása miatt igazságügyi elmeszakértői vélemény beszerzése szükséges a sértett elmeállapotának megvizsgálására.
- [10] A megyei főügyészség írásbeli átiratában a cselekmény minősítéséből a folytatólagos elkövetés megállapításának mellőzését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.
- [11] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellő részletességgel felderítette és azt valamennyi bizonyíték okszerű mérlegelése útján egyéb szempontból is megalapozottan állapította meg.
- [12] A vádlott és védője mindvégig arra hivatkoztak, hogy a sértett önként, kényszer és fenyegetés nélkül adta át a vádlottnak a tényállásban szereplő pénzösszegeket. E védekezését cáfolta a sértettnek a nyomozás során tett többszöri kihallgatásakor is fenntartott terhelő vallomása, és közvetve más érdektelen tanú vallomása is megcáfolta.
- [13] A vádlott és védő felmentésre irányuló fellebbezése ekként a bizonyítékok mérlegelését támadta, mely a megalapozott

tényállás mellett a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre.

- [14] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytállóan vont le következtetést a vádlott bűnösségére. A cselekmény minősítése azzal a helyesbítéssel törvényes, hogy a folytatólagos elkövetés megállapítására nincs alap. A vádlott magatartását folyamatosan fejtette ki a sértettel szemben, amely arra irányult, hogy őt a pénz átadására kényszerítse és ezzel neki vagyoni hátrányt okozott. A cselekmény elkövetését nem teszi folytatólagossá az, hogy a vádlott több ízben fenyegette meg a sértettet annak érdekében, hogy a követelt pénzösszeghez hozzájusson és a követelését a sértett több részletben teljesítette. A vádlott ugyanazon cselekvés kikényszerítése érdekében tanúsította a magatartását, így az elkövetési magatartások ismétlődése, a fenyegetések többször történő megvalósulása természetes egységet valósít meg.
- [15] A zsarolás esetében a jogtalan haszonszerzési célzat természetes egységbe vonja az elkövetési magatartások ismétlődését, halmozódását.
- [16] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés a büntetési tétel középértékét sem éri el és a kiegészített bűnösségi körülmények mellett is arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, ezért annak enyhítése nem indokolt, mert az szükséges a büntetési célok megvalósulásához, valamint az általános és speciális prevenció eléréséhez.
- [17] Az elsőfokú bíróság helyesen számította be a vádlott által az eljárás során előzetes fogva tartásban töltött időt, ám ítéletének rendelkező részében a bevezető részben ezt elmulasztotta feltüntetni, melyet a másodfokú bíróság pótol.
- [18] A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján mindössze annyiban változtatta meg, hogy a bűncselekmény egyébként helyes minősítéséből a

follytatólagos elkövetésre utalást mellőzte. Miután pedig az ítélet egyéb rendelkezései, köztük a vagyonekobzás alkalmazása is törvényesek, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

(Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 302/2014.)